

er å ha Herrens evige prestedømme og hva de selv må gjøre for å kvalifisere seg til disse velsignelsene.

Biskoper, dere har prestedømsnøkler til å presidere over de unge mennene i Det aronske prestedømme, til å sitte i råd med dem og til å lære dem deres prestedømsplikter. Vær så snill å påse at enhver ung mann som er verdig til å motta Det aronske prestedømme, forstår de plikter og velsignelser han får som bærer av prestedømmet. Hjelp ham å lære å foredle prestedømmet nå ved å gi ham viktige oppgaver og ved å hjelpe ham å tjene og hjelpe andre.

Unge menn, jeg oppfordrer dere til å bygge deres liv på en grunnvoll av sannhet og rettferdighet. Det er den eneste grunnvoll som vil tåle dette livs press og bestå i all evighet. Det prestedømme dere bærer, er en spesiell gave, for giveren er Herren selv. Bruk det, foredle det, og lev verdig til det. Dere skal vite at jeg har et spesielt og personlig vitnesbyrd om dets kraft. Det har velsignet meg på så mange måter.

Jeg oppfordrer dere også til i dag å bestemme dere for at dere vil gjøre ære på denne store velsignelse og forberede dere til hvert embede i Det aronske prestedømme – diakon, lærer og prest. Forbered dere til den store velsignelse det er å motta Det melkisedekske prestedømme, som dere må være verdige til å motta før dere kan reise på heltidsmisjon. Herren trenger at dere forbereder dere til hans tjeneste, spesielt det store ansvar dere vil ha for å forkynde hans evangelium for verden. Jeg lover at hvis dere vil forberede dere til å motta hans hellige prestedømme, vil han bokstavelig talt øse velsignelser over dere. Dette bærer jeg vitnesbyrd om i vår Herre og Frelser Jesu Kristi navn. Amen. ■

Av eldste David A. Bednar
i De tolv apostlers quorum

Motta Den hellige ånd

Disse fire ordene – «Motta Den hellige ånd» – er ikke en passiv uttalelse, men innebærer en prestedømsformaning – en autoritativ formaning om å handle og ikke bare bli påvirket.

Mitt budskap handler om viktigheten av å strebe etter å faktisk motta Den hellige ånd i hverdagen. Jeg ber om og innbyr Herrens ånd til å undervise oss og bygge oss opp.

Den hellige ånds gave

I desember 1839, mens de var i Washington, D.C., for å søke oppreisning for den urett som ble begått mot de hellige i Missouri, skrev Joseph Smith og Elias Higbee følgende til Hyrum Smith: «I vår samtale med presidenten [i USA] spurte han oss på hvilken måte vår religion skilte seg fra andre av datidens religioner. Bror Joseph sa at vi skilte oss fra andre når det gjaldt dåpsmåte og Den hellige ånds gave ved håndspåleggelse. Vi anså alle andre faktorer for å være inkludert i Den hellige ånds gave» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 98).

Den hellige ånd er det tredje medlem av Guddommen. Han er en ånd i persons skikkelse og bærer vitnesbyrd om all sannhet. I Skriftene kalles Den hellige ånd for Trøsteren (se Johannes 14:16-27; Moroni 8:26), en lærer (se Johannes 14:26; L&p 50:14) og en åpenbarer (se 2 Nephi 32:5).

Åpenbaringer fra Faderen og Sønnen formidles gjennom Den hellige ånd. Han er budbringeren for og vitnet om Faderen og Sønnen.

Den hellige ånd tilkjenner seg for menn og kvinner på jorden som både Den hellige ånds kraft og gave. Kraften kan komme over en person før dåpen. Det er det overbevisende vitnesbyrd om at Jesus Kristus er vår Frelser og Forløser. Gjennom Den hellige ånds kraft kan oppriktige undersøkere få en overbevisning om sannheten av Frelserens evangelium og Mormons bok, om at gjenopprettelsen virkelig fant sted og om Joseph Smiths profetiske kall.

Den hellige ånds gave gis først etter dåp ved den rette myndighet og håndspåleggelse av dem som bærer Det melkisedekske prestedømme. Herren erklærte:

«Ja, omvend dere og enhver av dere la seg døpe til sine synders forlatelse, ja, bli døpt med vann, og så kommer dåpen med ild og med Den Hellige Ånd. ...

Og den som har tro, skal dere bekrefte ved håndspåleggelse i min kirke, og jeg vil skjenke dem Den Hellige Ånds gave» (L&p 33:11, 15).

Dette gjorde Paulus klart for

efeserne da han spurte:

«Fikk dere Den Hellige Ånd da dere kom til troen? De svarte ham: Vi har ikke engang hørt at det er noen Hellig Ånd.

Han spurte: Hva ble dere da døpt med? De sa: Med Johannes' dåp.

Da sa Paulus: Johannes døpte med omvendelsens dåp, og sa til folket at de skulle tro på den som kom etter ham, det er på Jesus.

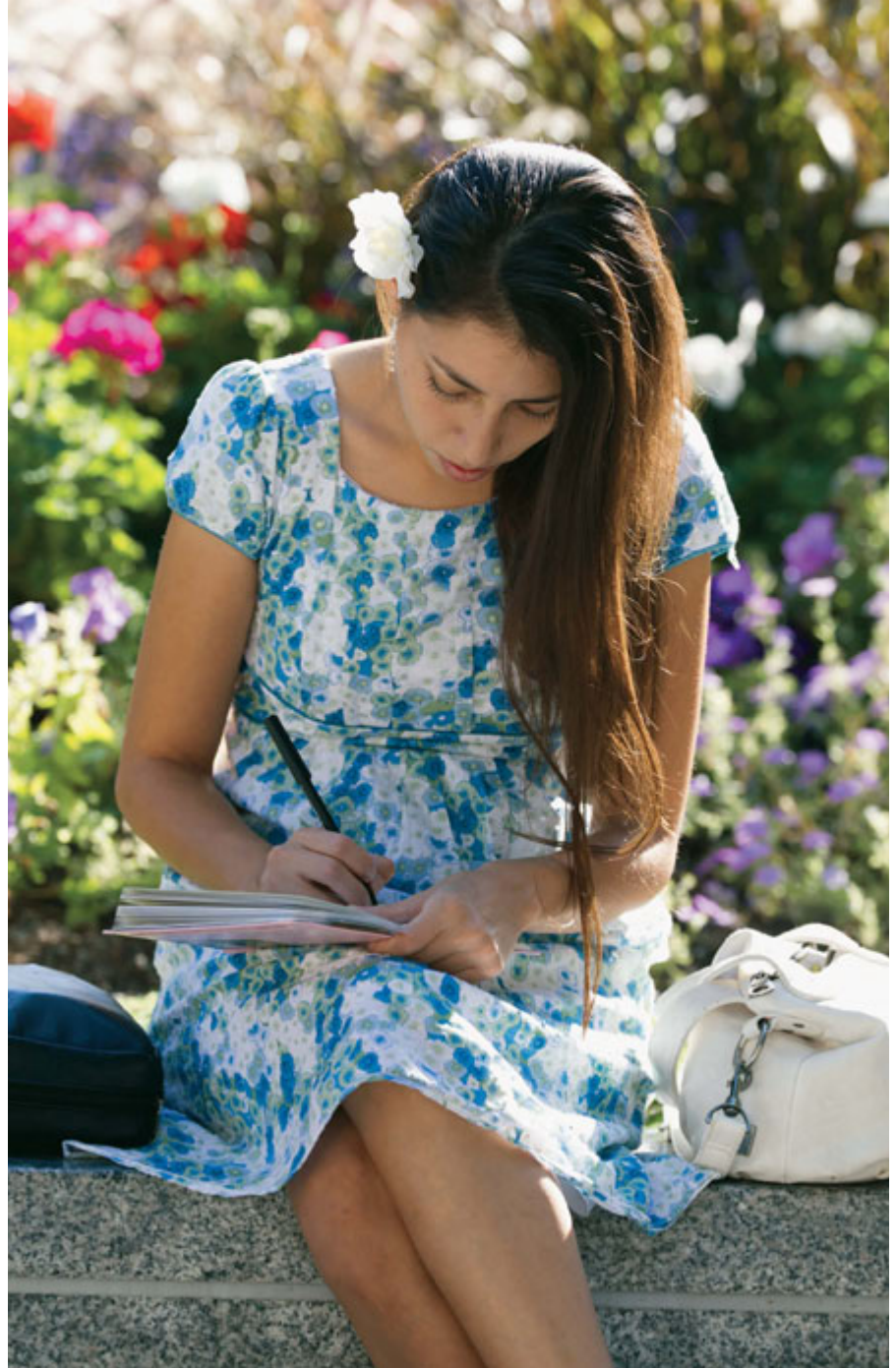
Da de hørte dette, lot de seg døpe til Herren Jesu navn.

Og da Paulus la hendene på dem, kom Den Hellige Ånd over dem» (Apostlenes gjerninger 19:2-6).

Dåp ved nedsenkning er «evangeliets første ordinans, og for å være fullstendig må den etterfølges av dåp ved ånden» (Bible Dictionary, «Baptism»). Profeten Joseph Smith forklarte at «dåp er en hellig ordinans og en forberedelse til å motta Den hellige ånd, og er den kanal og den nøkkel som formidler Den hellige ånd. Den hellige ånds gave ved håndspåleggelse kan ikke mottas ved hjelp av noe annet prinsipp enn ved rettferdighetens prinsipp» (Læresetninger – Joseph Smith, 95-96).

Ordinansen å bekrefte et nytt medlem av Kirken og tildele Den hellige ånds gave er både enkel og uutgrunnetlig. Verdige bærere av Det melkisedekske prestedømme legger sine hender på hodet til kandidaten og kaller ham eller henne ved navn. Så, ved det hellige prestedømmes myndighet og i Frelserens navn, blir vedkommende bekreftet som medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, og disse viktige ordene uttales: «Motta Den hellige ånd.»

Ordinansens enkelhet kan få oss til å overse dens betydning. Disse fire ordene – «Motta Den hellige ånd» – er ikke en passiv uttalelse, men innebærer en prestedømsformaning – en autoritativ formaning om å handle og ikke

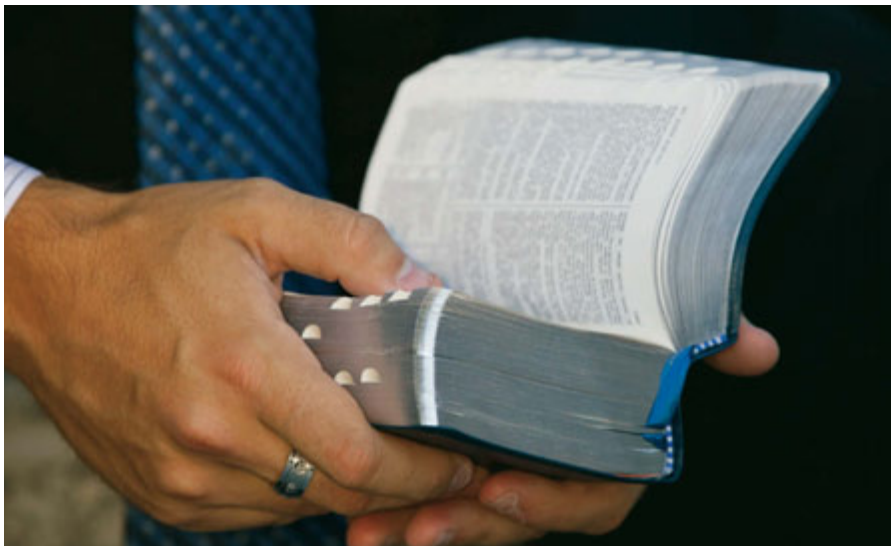

bare bli påvirket (se 2 Nephi 2:26). Den hellige ånd blir ikke virksom i vårt liv bare fordi hender blir lagt på vårt hode og disse fire viktige ordene blir uttalt. Når vi mottar denne ordinansen, påtar vi oss et hellig og vedvarende ansvar for å ønske, søke, arbeide og leve slik at vi faktisk «mottar Den hellige ånd» og dens medfølgende åndelige gaver. «For hva gagnar det et menneske om det blir gitt ham en gave, og han ikke mottar gaven? Se, han fryder seg ikke over det som blir gitt ham, heller ikke fryder han seg over ham som er gavens giver» (L&P 88:33).

Hva skulle vi gjøre for at denne bemyndigede formaning om å søke veiledning fra det tredje medlem av Guddommen blir en kontinuerlig realitet? Jeg vil foreslå at vi må (1) oppriktig ønske å motta Den hellige ånd, (2) på passende vis innby Den hellige ånd i vårt liv og (3) trofast adlyde Guds bud.

Oppriktig ønske

Vi skulle først ønske, lengte etter og søke Den hellige ånds veiledning. Dere og jeg kan få en viktig lærdom om rettferdige ønsker av de trofaste

disipler Mesteren beskrev i Mormons bok:

«Og de tolv underviste forsamlingen, og se, de lot forsamlingen knele ned på marken og be til Faderen i Jesu navn. ...

Og de ba om det som de ønsket mest, og de ønsket at Den Hellige Ånd skulle bli gitt dem» (3 Nephi 19:6, 9).

Husker vi også å be oppriktig og regelmessig om det vi skulle ønske aller mest, nemlig Den hellige ånd? Eller blir vi distraheret av verdens bekymringer og hverdagens rutiner, og tar for gitt eller til og med forsømmer denne mest verdifulle av alle gaver? Å motta Den hellige ånd begynner med vårt oppriktige og konstante ønske om Hans veiledning i vårt liv.

Innby på passende vis

Det blir lettere for oss å motta og gjenkjenne Herrens ånd hvis vi på passende vis innbyr ham i vårt liv. Vi kan ikke tvinge, presse eller befale Den hellige ånd. Vi skulle isteden innby ham i vårt liv med samme mildhet og ømhet som han påvirker oss med (se L&p 42:14).

Vår innbydelse av Den hellige ånds veiledning foregår på mange måter: ved å inngå og holde pakter, ved å be oppriktig alene og som familie, ved å granske Skriftene flittig, ved å styrke gode forhold til familiemedlemmer og venner, ved å søke dydige tanker, handlinger og språk, og ved å utøve vår religion i vårt hjem, i det hellige

tempel og i kirken. I motsatt fall tar vi lett på eller bryter pakter og forpliktelsener, unnlater å be og studere Skriftene, og upassende tanker, handlinger og språk får Ånden til å trekke seg bort fra oss eller unngå oss helt og holdent.

Kong Benjamin lærte sitt folk: «Og nå sier jeg dere, mine brødre, at hvis dere etter å ha fått vite og er blitt undervist om alle disse ting, skulle overtre og gå imot det som er blitt uttalt, så dere trekker dere bort fra Herrens Ånd, så den ikke har noen plass i dere til å veilede dere på visdommens stier, så dere kan bli velsignet, ha fremgang og bli bevart» (Mosiah 2:36).

Trofast adlyde

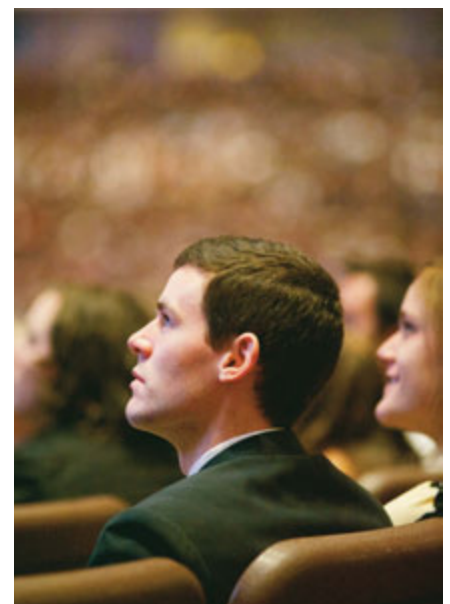
Det er helt avgjørende for å motta Den hellige ånd at vi trofast adlyder Guds bud. Vi blir minnet om denne sannheten hver uke når vi lytter til nadverdsbønnene og tar verdig del i brødet og vannet. Hvis vi sier oss villige til å påta oss Jesu Kristi navn, til alltid å minnes ham og holde hans bud, blir vi lovet at hans ånd alltid kan være hos oss (se L&p 20:77). Med andre ord, alt Frelserens evangelium lærer oss å gjøre og bli, har til hensikt å velsigne oss med Den hellige ånds veiledning.

Tenk på hvorfor vi ber og studerer Skriftene. Ja, vi lengter etter å kommunisere i bønn med vår himmelske Fader i hans Sønnns navn. Og ja, vi ønsker å motta det lys og den

kunnskap som finnes i standardverkene. Men husk at disse hellige vanene først og fremst er midler til alltid å minnes vår himmelske Fader og hans elskede Sønn, og er forutsetninger for at vi stadig skal kunne ha Den hellige ånds veiledning.

Reflekter over hvorfor vi utøver vår religion i Herrens hus og på våre sabbatsmøter. Ja, vi tjener våre avdøde slektninger i templet – og våre familier og venner i menighetene og grenene der vi bor. Og ja, vi nyter den gode sosiale omgang med våre brødre og søstre. Men vi møter først og fremst sammen for å søke Den hellige ånds velsignelser og undervisning.

Bønn, studium, delta på møter, gudsdyrkelse, yte tjeneste og det å adlyde er ikke isolerte og selvstendige punkter på en lang evangeliesjekkliste over ting vi skal gjøre. Hver av disse rettferdige handlingene er snarere et viktig element i en overordnet åndelig søken etter å oppfylle befalingen om å motta Den hellige ånd. De Guds bud som vi adlyder og de inspirerte råd fra Kirkens ledere som vi følger, fokuserer

først og fremst på å oppnå Åndens veiledning. I bunn og grunn dreier alle evangeliets læresetninger og aktiviteter seg om å komme til Kristus ved å motta Den hellige ånd i vårt liv.

Dere og jeg skulle strebe etter å bli som de unge krigerne som beskrives i Mormons bok, som «adlød og passet på å utføre hver befaling helt nøyaktig. Ja, og det gikk dem ifølge deres tro...

... Og de er nøye med å huske Herren sin Gud fra dag til dag, ja, de passer alltid på å holde hans lover og hans bud og hans befalinger» (Alma 57:21; 58:40).

Vitnesbyrd

Herren har erklært at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er «den eneste sanne og levende kirke på hele jordens overflate» (L&P 1:30). Denne gjenopprettede kirke er sann fordi den er Frelserens kirke. Han er «veien og sannheten og livet» (Johannes 14:6). Den er også en levende

kirke på grunn av Den hellige ånds påvirkning og gaver. Hvor velsignet vi er som får leve i en tid da prestedømmet finnes på jorden og vi kan motta Den hellige ånd.

Mange år etter at profeten Joseph Smith led martyrdøden, viste han seg for president Brigham Young og ga ham følgende tidløse råd: «Si til folket at de må være ydmyke og trofaste og passe på å bevare Herrens ånd, og den vil lede dem på rett vei. Vær forsiktig med å avvise den stille, lave røsten. Den vil lære [dere] hva [dere] skal gjøre og hvor [dere] skal gå. Den vil gi rikets frukter. Si til brødrene at de må holde sitt hjerte åpent for overbevisning, så de, når Den hellige ånd kommer til dem, må være rede i sitt hjerte til å ta imot den. De kan skjelve Herrens ånd fra alle andre ånder. Den vil hviske fred og glede til deres sjel. Den vil fjerne ondskap, hat, strid og alt ondt fra deres hjerte, og de vil ikke ha noe høyere ønske enn å gjøre godt,

fremme rettferdighet og bygge opp Guds rike. Fortell brødrene at dersom de vil følge Herrens ånd, vil de være på rett vei» (*Læresetninger – Joseph Smith, 98-99*).

Jeg ber om at vi oppriktig må ønske og på passende vis innby Den hellige ånd i hverdagen. Jeg ber også om at vi alle trofast må adlyde Guds bud og i sannhet motta Den hellige ånd. Jeg lover at de velsignelser profeten Joseph Smith beskrev for Brigham Young, er gjeldende og oppnåelige for enhver som hører eller leser dette budskap.

Jeg bærer vitnesbyrd om at Faderen og Sønnen virkelig lever. Jeg vitner om at Den hellige ånd er en åpenbarer, en trøster og den ypperste lærer som vi skulle lære av. Og jeg vitner om at Åndens velsignelser og gaver er i virksomhet i Jesu Kristi gjenopprettede, sanne og levende kirke i disse siste dager. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■